

این ندیم ما

ایرج افشار

(متن سخنرانی در تجلیل از احمد منزوی)

به نام نگارنده بود و هست

۲۵۵

چون این مجلس دلپذیر برای ادای احترام بی شائبه به احمد منزوی است بر کمینه فرض شد دعوت همکارانه و راستین او را برای حضور در مجلسی که دوستدارانش به هم می‌نشینند پذیرم و از دقایق هم صحبتی و تجدید دیدار آنان لذت یاب شوم. پس از صبوری و لطف شما مدد می‌گیرم و به عنوان کسی که چهل سال بیش با او هم آرزو و همراه بوده است چند بندی درباره این نادره کار قلمرو کتابشناسی ایران - که به طور اخص برای نوشهتهای زبان فارسی جانمایه گذارده و بطور اعم عاشق دلباخته کتاب و نسخه بوده و هست - زحمت بدhem.

در یک کلام، این ندیم کنوی ماتا سال ۱۳۵۳ تعداد ۴۹۰۲۲ نسخه را با ذکر کیفیاتی که می‌باید در شش جلد «فهرست نسخه‌های خطی فارسی» و پس از آن ۶۹۱۴ نسخه خطی را تا سال ۱۳۶۱ در چهار جلد «فهرست مجموعه گنجی‌بخش» و بالاخره حدود بیست هزار عنوان کتاب را - که اگر حساب نادرست نباشد - به تخمین شصت هفتاد هزار نسخه خواهد بود تا سال ۱۳۷۵ در چهارده جلد «فهرست مشترک پاکستان» به ما شناسانیده و جز اینها موفق شده است پنج مجلد از کتاب ارزشمند خود به نام «فهرستواره کتاب‌های فارسی» را که مرجعی همیشگی برای پژوهشگران خواهد بود به طبع برساند. پنج جلد نخستین آن توسط این انجمن چاپ شده و از جلد ششم به توسط مرکز دائرة المعارف بزرگ اسلامی به چاپ خواهد رسید به حکم آنکه شاعر هم گفته است: «سر همان جانه که باده خورده‌ای».

جز اینها او در نگارش شش جلد «فهرست نسخه‌های خطی کتابخانه مجلس» و نه مجلد «فهرست نسخه‌های خطی کتابخانه ملی» ملک رکن رکین بوده و با ارادتمندان خود همکاری صمیمانه و دلسوزانه داشته است. و باز باید دانست که فهرستهایی هم درباره کتابخانه‌های هند نشر کرده است.

منزوی‌ها را از موقعی که کتابدار شدم شناخته‌ام. درین راه با هر دو برادر کتابشناس، کتابدار، کتابدوستِ کتاب‌نویس همراه بوده‌ام. با علینقی پنجاه سال پیش در کتابخانه دانشکده حقوق کنار هم می‌نشتیم. هر دو خادم آنچا بودیم و از لذت همسخنی با محمد تقی دانش‌پژوه بهره‌ور و از دریایی دانش او گوهریاب بودیم و هر سه زیر نظر کتابدار صاحب علم و ذوق شادروان دکتر محسن صبا که نخستین ایرانی تحصیل کرده در رشته کتابداری بود آموزش می‌دیدیم.

موقعی که کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران در ساختمان جدید استقرار یافت و روزانه گسترش می‌گرفت احمد به کمک من شافت. در فهرست نویسی مجموعه‌های آنچا خدمات‌های بسیار مفید کرد. وجودش مفتشم بود. اغلب همکاران از دانایی او در کتابشناسی فیض می‌بردند. یکی از کارهای برجسته‌ای که برای آن کتابخانه انجام داد تهیه فهرست چاپ‌های سنگی آنچا بود. آن قدر که به یاد مانده است آن کار به پایان رسیده بود و در شرف چاپ شدن بود که تغییرات روزگار پیش آمد و آن برگه‌ها بی سرانجام ماند.

منزوی‌ها فرزند پدری ناماورند آن که الذریعه را تألیف کرده، کتابی بسیار مشهور و بسیار مفید. آن را همه می‌شناسید. این دو فرزند کتاب‌شناس در آن کتابخانه بیست و چند جلدی پرورش یافته و آگاهی‌های نخستین کتابشناسی را میان اوراق آن مجلدات دستیابی کرده‌اند. الذریعه مرجعی اصلی؛ اساسی و حتمی برای هر پژوهنده‌ای است که با کتاب و نسخه (اعم از فارسی و عربی) سروکاری پیدا می‌کند. علینقی و احمد فرزندان خلف پیرو چنان پدرند.

درباره احمد دو سه خاطره مانند را باید عنوان کنم. یکی مربوط به موقعی است که واقف کتابخانه ملی ملک و زعمای مجلس شورا بر آن شدند تا جمعی را همگام کنند و آنان فهرست نویسی نسخه‌های خطی آن دو کتابخانه را زودتر پیش ببرند و به دسترس جویندگان برسانند. او یکی از پایمردان بی‌غش و دلسوزی بود که تا پایان پیمان شادروان محمد تقی دانش‌پژوه و من نسبت به آن دو کتابخانه از همراهی کوتاهی و ناسازگاری نکرد.

وقتی تشکیلات RCD (مؤسسه فرهنگی منطقه‌یی) در تهران پای می‌گسترد مقارن بود با روزهایی که احمد منزوی تألیف «فهرست مشترک نسخه‌های فارسی» را به پایان برد و آماده چاپ کردن ساخته بود. چون به خوبی وقوف داشتم که این جثه و طواطی، اما پرتوان در کار و توانمند در تحمل گرانباریهای روزگار، خدمتی بزرگ و ماندگار را به سرانجام رسانید - که

اگر دولت می‌خواست آن را به حصول برساند در بایست آن می‌بود که مؤسسه‌ای بنیاد گذارد - مشتاقانه به این در و آن در می‌زدیم که وسائل چاپ آن کتاب خود مثال فراهم شود. خوشبختانه به یک اشارت، دکتر سلیمان نیساری با روی خوش و کمال فرهنگ خواهی سودمندی کتاب را دریافت و سرنوشت آن تألیف منیف را به دست گرفت. نیساری در آن وقت مسؤول امور فرهنگی RCD بود.

متزوی پس از آن کار گران، بازنیستگی را پذیرفت و از ایران رفت. به هجرت رفت و چون دانایی پاک باخته بود در پاکستان متزوی شد. ولی دست از کتاب نکشید. پیرو نیمه‌ای از بیت حافظ بود که گفته است: «فراغتی و کتابی و گوشة چمنی».

سالی بیش نبود که «مرکز تحقیقات زبان فارسی ایران و پاکستان» از طرف وزارت فرهنگ و هنر وقت و به پایداری و بیشن دکتر علی اکبر جعفری در آن سرزمین بنیاد گرفته بود و مقادیری نسخه‌های خطی برای کتابخانه مرکز از چهارگوشة آن کشور خریداری و گردآوری شده بود و به تدریج هم بر آن مجموعه افزوده می‌شد. خوشبختانه حضور با برکت متزوی رامغتمم دانستند و فهرست‌نگاری نسخه‌های خطی به دست او سپرده شد. جز این از دانایی او در شناخت و ارزیابی علمی نسخه‌ها بهره‌وری می‌کردند. که او از تجربه و دانایی در این رشته کوله‌باری گران به همراه داشت.

منزوی در پاکستان دو کارستگ را در نهایت استواری و هوشیاری و با شور علمی و دور از هر گونه لاف و گراف به انجام رسانید. یکی فهرست نسخه‌های خطی همان مرکز است که به نام «فهرست کتابخانه گنج بخش» در چهار جلد به چاپ رسید. دیگری «فهرست مشترک نسخه‌های خطی فارسی کتابخانه‌های پاکستان» است که چنانکه پیش ازین گفتم در چهارده مجلد است. اینکه گفتم احمد منزوی به هوشیاری چنین خدمتی را سرانجام داد از این بابت است که او خوب دریافت بود که فرهنگ ایرانی و مخصوصاً آنچه به زبان فارسی نوشته شده است روزگاران دراز در شبے قاره با زندگی مردم پیوستگی ژرف داشته است و بر ماست که آن مأثر درخشنان را بشناسیم و از آن چشممه‌ها مشتاقان جامه‌ای ده منی بنویشند.

او بهترین راه را شناختن و شناساندن نسخه‌هایی دانست که به زبان فارسی در شهرها و روستاهای دوردست آن سرزمین متروک مانده است و عاشقان آشنا و دلخسته ندارد. در سراسر این فهرست‌ها دو انگیزه مشهود است. یکی شناساندن آثاری که از فرهنگ ایرانی به مدت چند قرن مورد علاقه و خواندن ساکنان فارسی دان شبے قاره بوده و از آنها نسخه‌نویسی می‌شده است و ما امروز در می‌باییم که مردم آن صفحات به چه متونی دلیستگی داشته‌اند. دیگر اینکه ما از تألیفات و نوشته‌هایی که بومیان هند به زبان فارسی از قرن ششم به بعد تألیف کرده‌اند آگاه می‌شویم و ازین راه رگه‌های پیوند مربوط به فرهنگ ایرانی را از میان آن نوشته‌ها به آسانی به دست می‌آوریم.

شاید همه ندانید که منزوی بسیار از صفحات این فهرست‌ها را در حال و وضعی سیاه کرده است که چندی خود را محکوم و راضی بدان کرده بود تا در گوشة انبارگونه مرکز بیتوه کند و شب را به سختی به پگاه برساند به امید آنکه بامدادان نسخه‌های کرم خورده هندی را الابلا بگرداند و از آن صحیفه‌ها و دفترها، تازه‌هایی را به دوستداران و پیوند ناگستگان زبان فارسی عرضه کند.

او برای گردآوری اطلاعات مربوط به «فهرست مشترک پاکستان» چه سفرهای دشوار و دراز که به گوشه و کنارهای دور دست پاکستان نکرد و برای دیدن کتاب‌های فرسوده روزگار به چه ناهمواری‌ها که دچار نشد. گرمایی به شلچی آمیخته را پذیرا شده بود. در مدرسه‌ها و اقامت‌گاه‌هایی که هزینه‌گران نداشتند باشد می‌خوابید. تند و تیزی خوردنی‌های بومی نااشنا را بر خود گوارا می‌ساخت برای آنکه چند نسخه بیشتر ک دیده باشد.

احمد، پس از این دو تألیف گرانسگ تهیه و تنظیم کتاب بزرگ دیگری را به نام «فهرستواره کتاب‌های فارسی» پیش گرفت و موفق شد مجموعه‌ای فراهم سازد از اطلاعات آغازین و ضروری برای کتاب‌هایی که فارسی زبانان از وادی و خش تا دریای نیل تألیف کرده‌اند. او در این

فهرست مترشک

نسخهای خطی فارسی پاکستان

تألیف

احمد منزوی

اضافات، تجدید نظر و انتظام

غارف نوشاهی

مجلد چهاردهم

معما، ادبیات، فرهنگ، موسیقی، حدیث، نقد، ادبی

مرکز تحقیقات فارسی پاکستان

۵ آستانہ
میراث
پروری

۲۵۹

کار بزرگ و سترگ هم کیفیات خطی‌ها را آورده و هم مشخصات چاپی‌ها را شناسانده است. اکنون منزوی جا حافظ وار همه روز به مرکز دائرةالمعارف بزرگ اسلامی می‌رود و کتاب قفسه‌های کتاب قرار می‌گیرد و به زیر و رو کردن و نظم دادن برگه‌های گردآوری شده‌ای که یادگار سال‌های دراز و حاصل تجسس در کتابخانه‌های مختلف ایران و پاکستان یا برگرفته از اطلاعات مخزون در لابه‌لای کتاب‌های بی شمار است، می‌بردازد و سالی نیست که کتابی حجم و جسمی از زیردست او بیرون نیاید.

جلد اول از نسخه‌های خطی مجموعه اهدایی دوست فقید دانشمند شادروان سلطانعلی بهبهانی به کتابخانه همین دائرةالمعارف را دو سال پیش منتشر کرد. پس از آن جلد پنجم فهرستواره - که انجمن مفاخر و آثار ملی ناشر آن بود - به دستمان رسید. به خوش خبری باید گفت که به همین نزدیکی‌ها جلد ششم آن کتابشناسی و فهرست مجموعه خطی یکی از کتابخانه‌های کرمان را مرکز دائرةالمعارف منتشر خواهد کرد.

تردید ندارم که نام احمد منزوی کنار نام کتابشناسان بنام، چه این ندیم و کاتب چلی از بزرگان فروون گذشته، چه پدرش و برادرش و دوستش محمد تقی دانش پژوه از معاصران ماندگار خواهد بود. همچنین در قلمرو پژوهش‌های جهانی ایرانشناسی نامش همتراز با نام کارل استوری انگلیسی برده خواهد شد، همچنان که نام فؤاد سرگین ترک با نام کارل بروکلمان آلمانی در

کتابشناسی پردازی از نوشه‌های عربی پهلو به پهلو شده است.
دوستان! من قلمی را می‌بوم که به دست او بود و هست و هماره آن را باشوری آتشین
برای پایداری زبان فارسی بر روی کاغذ گریانیده. امیدوارم دانشوران ایرانی و فارسی‌زبانان
سراسر جهان و هم ایرانشناسان فرنگ، مواقعي که کتابهای ارجمند او را به دست می‌گیرند و به
آسانی آگاهیهای دلخواه خود را در آنها می‌یابند یاد رنچ‌های این کشاف ظنون زمان باشند و
دست کم آوردن نام او از قلمشان فرو نیفتند که هر سطر ازین کتابها نتیجه گشت و گذار در چندین
کتاب و نسخه و خواندن سطور بی‌شماری بوده است که خود او هم نمی‌تواند شمار آنها را بداند.
اگر ملول شده‌اید بیخشیدم، پای احمد منزوی در میان بود.

۲۶۰

کتاب خورشید منتشر کرده است:

پژوهشکاو علم اسلامی و مطالعات فرهنگی

همراه باد در دل تنها‌یی کویر/ منوچهر طیاب

پنجمین کتاب سال شیدا/ محمد رضا لطفی

کتاب خورشید — خیابان اسدآبادی — خیابان سیزدهم —

شماره ۲۲ تلفن: ۸۷۲۱۰۹۹